

Introit: *Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově. Vyplňuje přání těch, kdo se ho bojí, slyší, když volají o pomoc, a zachrání je. Všechny, kdo ho milují, Hospodin ochraňuje, ale všechny svévolníky vyhlazuje. (Žalm 145, 18-20)*

Píseň 638

Modlitba

Čtení: 2: Královská 5, 1-15

Píseň 681

Text kázání: Římanům 10, 4-11

Bratři a sestry,

jsme dnes svědky křtů 4 mladých lidí. Je to vždycky radostná událost. Radujeme se my, věřím, že i pokřtění a raduje se také celé nebe. Není ve světě nic důležitějšího, než svěřit svůj život Bohu a přiznat svou víru v Ježíše Krista jako v Pána a Spasitele. Protože právě taková víra přesahuje až do věčnosti. Svět pomíjí, tady věčně nebudeme, stárneme, umíráme, avšak Bůh nás miluje natolik, že nechce, abychom zahynuli a šli do zatracení. Obracíme se proto ke Kristu, neboť Pán Ježíš má slova věčného života!

Abychom tomu však dobře porozuměli, je potřeba si uvědomit, že křest v Ježíše Krista není nějaké zvláštní magické zasvěcení, které nám zajišťuje věčný život. Mnozí lidé si tohle myslí, ale Boží slovo říká něco jiného. Křest jako takový je první můj poslušný krok víry. Vychází tedy z víry jako naše odpověď na Boží volání. Ten, kdo si myslí, že křest mu zajistil spasení, se velice mýlí, a na konci věků může být nemile překvapen.

Rozhodující je totiž víra v Ježíše Krista. Avšak jaká víra? V listě Jakubově čteme: **Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho. Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?** O jakých skutcích zde mluví Jakub? O skutcích, které vychází z víry. O skutcích, které ukazují, zda má víra v Boha je živá a opravdová. Démoni ví, že je Bůh, ale hrozí se ho. Neboť se Bohu vzpírají a ničí Boží dílo. Naproti tomu naše víra má vycházet z toho, že když přijímáme Pána Ježíše do svého života, že se s Bohem nejen smiřujeme, že On nám odpouští a ospravedlňuje nás, ale že se vlastně náš život mění. Že opouštíme cesty, které nás Bohu vzdalují, a naopak nastupujeme cestu následování Pána Ježíše Krista. Jak jsem říkal minulý týden, to následování se má projevovat tím, že usiluji nekonat věci zlé, ale jednat tak, jak jednal Kristus. Odpouštět, milovat, rozsévat pokoj a naději.

Bratři a sestry, jsme-li v Kristu smíření s Bohem, nemusíme se trást jako ti démoni. Ano, nejsme dokonalí, a i když budeme usilovat o dobro, přesto nejsme schopni dokonale dodržet Zákon. A tehdy můžeme pociťovat vinu. Že nejsme hodni ospravedlnění. A skutečně nejsme. Ani jeden z nás! Starý Zákon říká, **„Člověk, který podle něho jedná, bude živ.“** Jinými slovy vlastně sděluje, když ho nedodržíš, nebudeš živ. Všichni si tedy zasloužíme věčnou smrt. Bůh nás ale miluje natolik, že obětoval svého jediného Syna. Aby zahynul místo nás. A tak nyní platí to, co jsme četli: **Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo věří.** Nikoliv však ve křest, ale v živého Krista. Vždyť přece víme, že Krista smrt nemohla udržet ve svém moci, neboť On jediný na zemi se proti zákonu neprovinil, a proto byl vzkříšen z mrtvých. To je naše víra.

Bůh však nechce, aby naše víra byla jen nějaká teorie. Abychom se o něm jenom něco učili, aby nám farář udělal přípravu, a po křtu to všechno skončí. Ten křest je nastoupení cesty nového života. Života s živým Bohem. S Bohem, který je vám, pokřtěným, ale i nám ostatním, velmi blízko. S Bohem, kterého můžete a měli byste osobně poznávat. Bůh touží po tom, abyste Ho skrze Ducha svatého ve svém životě skutečně a opravdu doslova pociťovali. Abyste vnímali jeho doteky lásky. Abyste vnímali, že je to On, který proměňuje vaše srdce, pokud mu to tedy dovolíte. A to je právě svým způsobem křestní závazek. Smlouva s Bohem. Hledat Boží tvář na modlitbách, učit se spoléhat na Hospodina, poznávat Boha skrze Boží slovo, být dobrými svědky víry a být součástí společenství, do kterého jste byli přijati za členy. I vy nyní nesete spoluzodpovědnost za naše společenství církve.

Víra v Ježíše Krista, milí přátelé, není nic složitého. Bůh nám je blíž, než si myslíme. Když se budeme sytit pravidelně Božím slovem, když se budeme modlit, když budeme vyhledávat společenství víry, pak naše víra poroste a budeme Boha vnímat velmi blízko. Nebudeme se muset zabývat myšlenkou, **kdo vystoupí na nebe? – aby Krista přivedl dolů – a ani nebudeme muset říkat: kdo sestoupí do propasti? – aby Krista vyvedl z říše mrtvých.** Jistě, někdy v našich životech můžeme pociťovat, že se nám Bůh zdá daleko, nebo tedy vysoko, tehdy když jsme třeba nemocní, nebo když se nám děje něco zlého, může se nám jevit, že Bůh neodpovídá a mohou přijít i pochybnosti, zda vůbec je živý a proč tedy nezasáhne, když se dějí zlé věci ve světě. Je to však právě víra, skrze kterou znovu vnímáme, že Bůh nás nejen neopustil, ale právě v těch těžkých chvílích nás navíc ještě nesl. Jen jsme to neviděli. Nedávejme proto prostor pochybnostem typu, že Bůh na mě zapomněl, nebo mě zavrhl, naopak se právě v takových chvílích postavme na pravdu Božího slova. A pak zjistíme, že je pravda i to, co jsme četli: **„Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci“; je to slovo víry, které zvěstujeme.**

Blízko tebe je ten krok ke změně. Můžeš ho udělat dnes. Kdykoliv. Je to tvoje rozhodnutí. Blízko tebe je to, jak se rozhodneš prožít každý den. Jestliže vstaneš a řekneš si, no, dnes mě čeká těžký den, to bude tedy na houby, pak ses rozhodl prožít těžký den. Když ale vstaneš s tím, že za nový den poděkuješ a budeš se radovat, že Bůh tě jím nádherně bude doprovázet, pak můžeš prožít den úžasné milosti, navzdory tomu, že to bude den náročný. **Blízko tebe je to slovo, ve tvých ústech a ve tvém srdci.** Bratři a sestry, Boha máme ve svém srdci, jestliže jsme v něho uvěřili. Je to tak jednoduché. Jeden ze základních veršů biblické pravdy Římanům 10,9: **Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.** Milí křtění, dnes vyznáváte Ježíše svými ústy a my jsme toho svědky. Do vašeho srdce nevidíme, ale Bůh tam vidí, jaká je vaše víra. V tom verši jsou pouze tyhle dvě podmínky k tomu, aby člověk byl spasen. Přejde vám to příliš jednoduché? Není potřeba k tomu ještě něco přidat? Není tam ještě nějaká jiná podmínka? Nemělo by tam zaznít nějaké ale? V žádném případě! Jenže jsou to právě všelijaká naše ale, všelijaké naše představy, všelijaké naše lidová a nebiblická víra, která nám brání zakoušet Boží moc ve svém životě. Zakoušet Boží uzdravení, Boží blízkost.

A tak to máme někdy podobně jako ten syrský **Naamán, velitel vojska aramejského krále.** Muž, který držel v rukách obrovskou moc. Celou armádu. Mít však ve světě nějakou moc, cítit se mocně, je pomíjející. Stejně tak bláhové je myslet si, že máme moc nad svým životem. Naamán má velikou moc, avšak začne trpět malomocenstvím. Začne prožívat bezmoc. Avšak dozví se, od malého izraelského děvčátka, že **v Izraeli je muž Boží, který ho může malomocenství zbavit.** I nepatrný človíček může posloužit velké věci. A tak se i stalo. Jak je důležité říkat lidem o naději, kterou máme v Kristu Ježíši. To co bych však v tom příběhu chtěl vyzdvihnout, je Naamánova reakce, když mu Elíša, muž Boží, říká, co má udělat, aby byl uzdraven. **Elíša mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“** Ale Naamán se rozlítil a odešel. **Rekl: „Hle, říkal jsem si: ‚Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.‘** Naamánovi brání k uzdravení jeho vlastní představy. Zdá se mu to příliš jednoduché. I nám se někdy zdá, abychom byli spaseni anebo i uzdraveni, že by tam mělo být něco víc, že bychom měli udělat něco navíc, máchat rukama, tvářit se zbožně nebo kajícím, jít na poutní místo, dlouho a dlouho se modlit, ale je to jinak. Je to mnohem jednodušší. **Blízko tebe je to slovo, ve tvých ústech a ve tvém srdci.** To druhé co u Naamána můžeme ještě pozorovat je jeho pohrdnutí Božího jednoduchého volání. On řekne: **Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“** **Obrátil se a rozhořčeně odcházel.** Naamán by se raději vykoupal tam, kde je mu to bližší. Tam, kde vyrůstal. Podle svých zvyků. Jenže jeho zvyky mu nepřinášejí život. Tak ani nám nepřinášejí zvyky věčný život. Je to možná něco, v čem se cítíme bezpečně, na co jsme zvyklí, a nechceme to už měnit. Jenže to nám nepřinese život. Navíc ty dvě řeky **Abána a Parpar** byli řeky posvátné. Avšak pohanských božstev. Je to něco jako v Indii řeka Ganga. Spasení a uzdravení ale přichází pouze skrze Ježíše Krista, On je jediná cesta, pravda a život. A ten, kdo ho odmítá a chce jít jinou cestou, se bude jednou velmi divit, jak se mýlil. Jen Kristus mluvil dopředu o svém vzkříšení, je to jediný náboženský vůdce, který vstal z mrtvých. Jediný, který je Pravda a který má slova věčného života. Rozhořčenému Naamánovi jeho služebníci řeknou: **„Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: ‚Omyj se, a budeš čist.‘“** Na každý den, bratři a sestry, Bůh k nám mluví. A říká nám důležitou věc do našeho života. Do našeho strachu. Do našich pochybností i do našich nemocí. A možná je tu dnes někdo, kdo poprvé slyší Boží slovo. A to důležité a jednoduché slovo zní: **Věř v Pána Ježíše a budeš spasen ty, i celý tvůj dům!** Proč bys to neudělal? Proč bys to odmítal? Nikdo jiný ti nedá věčný život. A nikdo z nás nezná dne ani hodiny. Proto, jestli dnes uslyšíš jeho hlas, nezatvrzuj své srdce ve vzdoru, ale přijmi Ježíše do svého života a budeš spasen. **Blízko tebe je to slovo, ve tvých ústech a ve tvém srdci. Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.** Naamán nakonec sestoupil do Jordánu a sedmkrát se omyl, jak mu bylo řečeno. Nakonec uvěřil a učinil. Proto byl **uzdraven a očištěn.**

Milí bratři a sestry, necht' tedy i vaše víra vás přivádí k Ježíši Kristu. Ke zdroji života a uzdravení. Necht' dnešní křty jsou připomínkou křtů nás ostatních, připomínkou našeho odhodlání, necht' je naše víra živá. Kéž rosteme v milosti Pána Ježíše a v něm dojdeme cíle naší víry, totiž spasení duší. Amen.

Píseň 248 modlitby

Slovo poslání: Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. (Zjevení 3,20)

Požehnání: A pokoj Boží převyšující každé lidské pomyšlení, necht' je s vámi dnes, zítra i na věky. Amen.

Píseň 685

Křty:

Prosím, aby předstoupili před sbor tito žadatelé o křest:

Lucie Strakošová, Eliška Machalcová a Martin Mikšík

Dále prosím, aby předstoupila před sbor sestra Eva Divínová se svými dětmi, neboť krom křtu pro sebe žádá o požehnání svých dětí

Nyní prosím, aby předstoupili svědci křtů, jednotliví kmotři.

Prosím, aby přišla dopředu paní Hana Velebová, jež je kmotrou Lucky Strakošové

Dále prosím, aby Terka Rožnovkáková, jež je kmotrou Elišce Machalcové

Dále prosím, aby přišla dopředu paní Vlasta Janírková, jež je kmotrou Martinovi Mikšíkovi

A ještě prosím, aby přišla dopředu, jež je kmotrou Evě Divínové

Milý sbore, bratři a sestry, tito zde stojící požádali staršovstvo sboru o křest. Staršovstvo jejich žádosti vyhovělo a byla u těchto vykonána řádná příprava ke křtu. Prosím povstaňme.

Poslyšme slova ustanovení křtu:

Pán Ježíš Kristus praví: „**Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.**“

Apoštola Petra se o Letnicích ptali lidé zasažení v srdci Božím slovem: ***Co máme dělat, abychom nezahynuli?*** A on jim odpověděl: „**Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.**“

Milá Lucko, milá Eliško, milý Martine, milá Evo, tato apoštolská výzva se před vaším křtem obrací přímo k vám osobně. Když vyznáte svoji víru a budete pokřtěni v Kristovo jméno, stane se vám tato svátost znamením a pečetí odpuštění hříchů, zasažení do těla Kristova a obnovy Duchem svatým.

Nyní se tedy každého z vás ptám a odpovězte postupně každý sám za sebe:

Přijímáš Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele? Jestliže ano, odpověz slovem přijímám.

Věříš, že Ježíš Kristus je jediný Spasitel světa a že Ho Bůh vzkřísil z mrtvých? Jestliže ano, odpověz slovem věřím.

Ptám se nyní vás kmotrů a odpovězte i vy postupně:

Znáte tyto žadatele o křest? Můžete dosvědčit, že jejich rozhodnutí pro křest je opravdové? Můžete-li, odpovězte: Ano

Vyznejme nyní všichni svou víru slovy **Apoštolského vyznání víry:**

Křty a požehnání